

som der blev sagt i Gaar af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valskreds, afventende. Vi ville, som vi altid have gjort, og som vi altid ville gøre overfor enhver Regering, der paa loyal og ærlig Maade vil søge at fremme Landets og Folkets Interesser, støtte en saadan Regering ved en ligesaa loyal og ærlig Forhandlingsvillighed, og vi ville paa samme Maade støtte denne, saalænge der er ringeste Mulighed for Haabet om, at den ikke vil svigte det, som Højre alle Dage har betragtet og fremdeles vil betragte som Landets og Folkets vigtigste og uundværligste Opgave: Landets Forsvar. I een Henseende ville vi ikke kunne stille os absolut afventende, vi ville lige saa lidt som andre Partigrupper indenfor vort Land kunne undgaa at tage Stilling ude i Landet blandt Vælgerne til en Del af de Ting, der enten ere eller ville blive forelagte. Vi ville ikke uden at svigte os selv og skære vor egen Livstraad over kunne undlade at tage vor Stilling dertil paa en saadan Maade, at den bliver et Udtryk for de Tanker, som Højre atter og atter har gjort sig til Tolk for, sidst ved sit Manifest af April i Aar. Men vi ville som hidtil føre enhver Forhandling, enhver Taktik, ogsaa ude i Befolkningen, paa en saa loyal Maade, at der heller ikke der skal kunne rejses nogen alvorlig og sandfærdig Bebrejdelse mod os. Om det saa lykkes, lidt før eller lidt senere, at arbejde den saakaldte konservative Samlingspolitik op til at blive, hvad den bør være, en Dæmning mod de altfor radikale Anskuelser, det bliver et andet Spørgsmaal, det maa Fremtiden afgøre.

Dinesen: I Begyndelsen af sit Foredrag udtalte den sidste ærede Taler sig med et Par Ord om Partiforholdene her paa Rigsdagen og kom derved ogsaa til at omtale, hvorledes Højre ikke mere — særligt i Landstinget — var et enkelt Parti som tidligere. Det er ganske rigtig, og deri har man Forklaringen af, at Flerpartiet i den Valggruppe, Højre udgør her i Tinget, kan have ønsket, at det ærede Medlem fik Lejlighed til at fremsætte forskellige politiske Udtalelser, forinden jeg gjorde nogle Bemærkninger om det foreliggende Finanslovsforslag.

Det var for mig ligesom for det ærede Medlem for Ebeltoft (Neergaard) meget tilfredsstillende at høre den Maade, hvorpaa den meget ærede Finansminister udtalte sig om Balancespørgsmaalet. Jeg var vel tilfreds med, at den meget ærede Minister ikke fremstillede den finansielle

Balance lysere, end han gjorde. Jeg ser ikke rettere, end at i Øjeblikket er vel Situationen ganske god, men at inden lang Tid vil der rykke os saa store Udgifter ind paa Livet, at det kan være meget tvivlsomt, om de Indtægter, Staten oppebærer, ville være tilstrækkelige til at vederlægge de store Udgifter. Der er omdelt til os et meget interessant Værk, som hedder Danmarks Statsfinanser i Aarene fra 1887—88 til 1903—04. Jeg vil meget anbefale ærede Medlemmer at gøre dette Værk til Genstand for et nøje Studium, de ville da kunne lære meget om, hvorledes vor finansielle Udvikling er foregaaet. Jeg skal kun pege paa to Eksempler. Vi kunne se deraf, at det kultusministerielle Budget har næsten tredoblet sig i denne Periode, medens Forsvarsministeriernes samlede Budget er gaaet omtrent 3 Millioner Kr. ned. Jeg anfører dette sidste ganske særlig for i Forbindelse dermed at bemærke, at jeg tror, den højtærede Konseilspræsident havde Ret, da han advarede mod at kræve yderligere Nedgang paa vore Forsvarsudgifter. Jeg kan ikke skønne, at der er Mulighed derfor, naar denne Sag skal varetages paa rette Maade. Men i Henhold til hvad der i øvrigt er talt om denne Sag, mener jeg, det ikke nytter meget for Tiden at tale yderligere om den, og jeg skal da afholde mig derfra.

Ligesom andre Medlemmer skal jeg yde Regeringen min Anerkendelse for de Bestræbelser, den har udfoldet og har givet Tilsagn om vedblivende at ville udfolde for, at de foreliggende Budgetter kunne være korrekte, kunne være opførte saaledes, at de beregnede Udgifter svare nogenlunde til den Anvendelse, der bliver gjort af dem. Jeg mener, at der i den Henseende er sket et Fremskridt baade paa Krigsministeriets, Marineministeriets og de islandske Budgetter, men jeg kunde dog ønske, at Regeringen vilde gaa endnu noget videre. Det gør f. Eks. et ganske ejendommeligt Indtryk, at naar der nu paa det foreliggende Budget er Forslag til Opførelse af en Fællesbygning for Postvæsenet og Telegrafvæsenet i Esbjerg, en Bygning, der i det hele skal koste 165,000 Kr., beregnes de 110,000 Kr. som ordinar Udgift for Postvæsenet, medens Telegrafvæsenets Part, 55,000 Kr., opføres paa § 27, som Erhvervelse af Statsformue. Dette er næppe korrekt, og jeg vil anbefale den meget ærede Finansminister, at vi komme bort fra den Maade at budgettere paa.